

LEBRIS

We know
books

VASILE BAGHIU

AVANTAJUL
DE A NU CÂȘTIGA
NIMIC

#poeziedefiecarezi

E I K O N

București, 2022

CUPRINS

Un experiment al poeziei de fiecare zi sau despre cum este să nu aștepti inspirația, ci să ai grijă să te găsească ea în fiecare zi pe „writing mood”

Sunt așa cum sunt	9
Îmi este relativ ușor	10
Deși am încredere în oameni	11
Nici cuvintele, nici lucrurile.....	12
Pentru o sănătate perfectă	13
Viața unui om încapă într-o frază.....	14
Trecerea prin boală	15
Din locurile prin care am trecut.....	16
Eroii nu sunt.....	17
Știința avansează repede.....	18
Înainte de a se ridica întunericul	19
Este nevoie de un răs de copil.....	20
Momentele dinaintea plecării	21
Timpul nu are axă verticală	22
Este de ajuns să ningă	23
Nici zvonurile care alarmează.....	24

Nu am un mod al meu	25
La urma urmei.....	26
Cei slabi și răpuși de boală	27
A rătăci prin lume.....	28
Trăim și din fragmente de stări.....	29
Trăiesc ca un om simplu.....	30
Avantajul de a nu câștiga nimic	31
Doar câteva focuri de artificii.....	32
Este doar amintirea limpede.....	33
În nopțile lungi de insomnie	34
La o masă de pe Ramblas	35
Veștile despre boală și moarte.....	36
Orașe noi, străzi paupere.....	37
Lumina încă nu a sosit	38
Un întreg popor risipit	39
Treptele pe care am urcat.....	40
Succes pe toată linia	41
Știința ne asigură de precizie	42
Sentimentul că sunt altcineva	43
Semne ale timpului.....	44
Se simte o emoție complicată în aer.....	45
Se pare că sărbătorile de iarnă	46
Să fii departe de casă	47
Nu suntem nici măcar pretențioși.....	48

Călătoria spre nicăieri	49
Duminica	50
Luni	51
Marti	52
Miercuri.....	53
Joi	54
Vineri.....	55
Sâmbătă.....	56
Vacanțele care au fost	57
Știrile sunt la întrecere.....	58
Pe străzile din Cracovia.....	59
Uneori mi se pare că nu știu	60
Imediat ce am aterizat în Zadar.....	62
Am trecut prin splendoarea gri.....	63
Când am ajuns pe insula Brac.....	64
Marea barceloneză	65
Despre unele dificultăți.....	66
Pe plaja din Alicante	68
În Porto podurile sunt amețitoare	69

Sunt așa cum sunt

Sunt așa cum sunt, deschis
și uneori, fără voia mea,
poate, distant.

La urma urmei, nu e ușor
să te apropii de oameni.

Singur, pe culoarul meu,
avansez spre orizontul evenimentelor,
apărat de conspirația secretă
a călătorilor perseverenți,
pe un drum pe care și alții au pășit,
în aceste timpuri prielnice,
deși cu zvonuri de arme
suprapuse peste cifre
cu boli și decese de zi cu zi,
pe un val nestăvilit
de planuri de viață
și aspirații legitime la fericire,
cum se și vede,
fără oprire.

Îmi este relativ ușor

Îmi este relativ ușor
să observ cum sunt oamenii,
ființe aparte ce respiră în umbra durerii.

Cu adevărat dificil devine, recunosc,
să trec peste limitele proprii,
de autocunoaștere, empatie
și acceptare a lucrurilor așa cum sunt,
chiar până în punctul
în care cuvintele apar și dispar
după legile lor secrete
de care nu am avut niciodată habar.

Și poate că a fi poet ține,
în cele mai multe cazuri, în fine,
numai de niște frământări interioare
fără conexiuni cu lumea de afară,
ceea ce ar putea să însemne
ceva pe undeva,
de nu ar fi, de fapt,
doar un pic
peste mai nimic.

Deși am încredere în oameni

Deși am încredere în oameni
și simt adesea afecțiune pentru toți,
nu am mari așteptări de la ei.

Să nu mă privească dușmănos e perfect,
iar dacă este posibil un zâmbet
îl iau ca bonus.

În rest,
viața nu-i simplă pentru nimeni,
iar eu oricum nu sunt aici
ca să complic lucrurile.

Nici cuvintele, nici lucrurile

Nici cuvintele, nici lucrurile
nu au puterea să se ridice
mai sus de aura lor comună,
respiră solidaritate cu noi, aici jos,
unde un colind repetat de copii
într-o școală de cartier
ține pentru moment foarte bine
loc de fericire.

Pentru o sănătate perfectă

Pentru o sănătate perfectă,
numai din surse sigure totul,
mâncarea,
lucrurile de cumpărat,
informațiile.

Viața la modul general
poate trece pe linie moartă,
cu sentimente *second-hand*,
stări incerte,
neliniști străine,
tristeți de ocazie,
bucurii *fake*.

Viața unui om încape într-o frază

Viața unui om încape într-o frază,
iar parfumul unei flori,
menit uitării celei adânci,
este mai abstract
decât o ecuație.

Trăim un timp prielnic,
chiar dacă deraiat iremediabil,
ca o seară nesfârșită, fără înserare,
pe țărmul unei mări străine
cu o linie de orizont
de pe altă planetă.

Trecerea prin boală

Trecerea prin boală,
cum se spune azi foarte des,
cu ieșire spre două drumuri posibile,
are aparența unei mari inițieri
pentru ceva ce încă nu înțelegem,
deși face parte chiar de acum
din tot ce se poate trăi la nivelul zero
al temerarei acțiuni
de traversare a timpului.